

Brussel, 26 juni 2026
(OR. en)

10958/26

ECOFIN 881
UEM 301
ECB
EIB

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	25 juni 2026
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2026) 585 final
Betreft:	VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD CONVERGENTIEVERSLAG 2026 (opgesteld in overeenstemming met artikel 140, lid 1, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie)

De delegaties vinden hierbij document COM(2026) 585 final.

Bijlage: COM(2026) 585 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 24.6.2026
COM(2026) 585 final

**VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD**

CONVERGENTIEVERSLAG 2026

**(opgesteld in overeenstemming met artikel 140, lid 1, van het Verdrag betreffende de
Werking van de Europese Unie)**

{SWD(2026) 585 final}

1. DOEL VAN HET VERSLAG

Het is de bedoeling dat de euro de munteenheid wordt van de hele Europese Unie. Momenteel wordt de euro dagelijks gebruikt door ongeveer 355 miljoen mensen in 21 lidstaten in de eurozone. De praktische voordelen van de euro zijn onder meer stabielere prijzen, lagere transactiekosten voor burgers en bedrijven, meer transparante en concurrerende markten en een toename van de handel binnen de EU en met de rest van de wereld. De euro is momenteel wereldwijd de op één na meest gebruikte valuta.

Overeenkomstig artikel 140, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) moeten de Commissie en de Europese Centrale Bank (ECB) ten minste eens in de twee jaar of op verzoek van een lidstaat die onder een derogatie valt¹, aan de Raad verslag uitbrengen over de vooruitgang die door de onder een derogatie vallende lidstaten is geboekt bij de nakoming van hun verplichtingen met het oog op de totstandbrenging van de economische en monetaire unie. De meest recente periodieke convergentieverslagen van de Commissie en de ECB zijn in juni 2024 goedgekeurd.

Op 25 februari 2025 heeft Bulgarije een verzoek om een ad-hocconvergentiebeoordeling ingediend. Na de opstelling van een convergentieverslag over Bulgarije en op basis van een voorstel van de Commissie besloot de Raad in juli 2025 dat Bulgarije voldeed aan de nodige voorwaarden voor de aanneming van de euro op 1 januari 2026².

Dit convergentieverslag 2026 heeft betrekking op de volgende vijf lidstaten die onder een derogatie vallen: Hongarije, Polen, Roemenië, Tsjechië en Zweden³. Het bij dit verslag gevoegde werkdocument van de diensten van de Commissie bevat een meer gedetailleerde beoordeling van de stand van de convergentie in deze lidstaten⁴.

In artikel 140, lid 1, VWEU, is bepaald dat de verslagen een onderzoek moeten bevatten naar de verenigbaarheid van de nationale wetgeving, met inbegrip van de statuten van de nationale centrale banken, met de artikelen 130 en 131 VWEU en met de statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en de Europese Centrale Bank (de “ESCB/ECB-statuten”). In de verslagen moet ook worden nagegaan of in de betrokken lidstaat een hoge mate van duurzame convergentie is bereikt aan de hand van i) de mate waarin aan de vier convergentiecriteria (prijsstabiliteit, overheidsfinanciën, wisselkoersstabiliteit en langetermijnrente) is voldaan; en ii) andere factoren die relevant zijn voor de economische integratie en convergentie en die in de laatste alinea van artikel 140, lid 1, VWEU zijn opgesomd. De vier convergentiecriteria zijn nader uitgewerkt in een aan de Verdragen gehecht protocol (Protocol nr. 13 betreffende de convergentiecriteria).

De convergentiebeoordeling in dit verslag wordt gepresenteerd tegen de achtergrond van verschillende belangrijke economische en beleidsontwikkelingen in de loop van 2025 en de eerste helft van 2026. In 2025 verstoorden de volatiliteit van het Amerikaanse handelsbeleid en de verhoging van de Amerikaanse handelstarieven, hoewel lager dan oorspronkelijk aangekondigd, de mondiale handelsstromen en leidden zij tot meer beleidsonzekerheid. Ondanks deze moeilijke externe omgeving toonde de EU-economie echter veerkracht en bleef zij gestaag groeien. Na een gematigde economische groei van 1,0 % in 2024 vertoonde de economie van de EU in 2025 een opleving, waarbij het bbp vervolgens met 1,4 % groeide. Deze groei werd geschraagd door een sterke arbeidsmarkt, een versoepeling van de inflatoire druk en gunstige financiële omstandigheden. Na de piek in 2022-2023 daalde de jaarlijkse inflatie van de consumentenprijzen tot 2,6 % in 2024 en 2,5 % in 2025. Gedreven door lagere energieprijzen en dalende inflatie in de dienstensector bleef de inflatie in de eerste helft van

¹ De lidstaten die nog niet aan de nodige voorwaarden voor de invoering van de euro hebben voldaan, worden “lidstaten die onder een derogatie vallen” genoemd. Denemarken heeft vóór de aanneming van het Verdrag van Maastricht een opt-out bedongen en neemt niet deel aan de derde fase van de economische en monetaire unie.

² Besluit (EU) 2025/1407 van de Raad van 8 juli 2025 betreffende de aanneming van de euro door Bulgarije op 1 januari 2026 (PB L 1407 van 14.7.2025, blz. 1).

³ Krachtens Protocol nr. 16 bij de Verdragen betreffende enkele bepalingen inzake Denemarken heeft Denemarken een uitzondering met betrekking tot de eenheidsmunt en kan de in artikel 140 VWEU bedoelde procedure alleen op verzoek van Denemarken worden ingeleid. Denemarken heeft geen dergelijk verzoek ingediend en wordt daarom niet in dit verslag beoordeeld.

⁴ Voor dit verslag zijn gegevens gebruikt die vóór 17 juni 2026 beschikbaar waren. De convergentiebeoordeling is gebaseerd op een reeks maandelijkse convergentie-indicatoren die tot mei 2026 zijn berekend.

2025 in de hele EU dalen, waarna zij zich in de tweede helft van het jaar en de eerste twee maanden van 2026 stabiliseerde op ongeveer 2 %.

Het uitbreken van de oorlog in het Midden-Oosten op 28 februari 2026 heeft dit beeld echter wezenlijk veranderd, doordat hiermee de belangrijkste wereldwijde verstoring van de energievoorziening in de recente geschiedenis werd veroorzaakt. Het conflict in het Midden-Oosten werd gevolgd door de virtuele sluiting van de Straat van Hormuz, die de doorvoer van olie en LNG over zee beperkte en leidde tot een stijging van de energieprijzen. Tussen het uitbreken van het conflict in het Midden-Oosten en 29 april — de afsluitdatum voor de technische aannames van de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie, die de basis vormen voor de duurzaamheidsbeoordeling in dit convergentieverlag — stegen de olie- en gasprijzen met respectievelijk 65 en 50 %, wat leidde tot een sterke versnelling van de energie-inflatie. De prijsdruk zal naar verwachting geleidelijk toenemen, aangezien de stijgende energiekosten doorwerken in de productieketen en gedeeltelijk worden doorberekend aan de consument. In de externe aannames van de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie wordt rekening gehouden met het beloop van de futureprijzen voor energiegrondstoffen op de afsluitdatum van de prognose. Deze aannames voor energiegrondstoffen duiden op een relatief snelle, zij het gedeeltelijke, normalisatie van de leveringsvoorwaarden, waarbij de olie- en gasprijzen zich tegen 2027 naar verwachting zullen stabiliseren op ongeveer 20 % boven het niveau van voor de oorlog.

Tegelijkertijd vormt de aanhoudende aanvalsoorlog van Rusland tegen Oekraïne een aanzienlijke bedreiging voor de Europese veiligheid en moeten de uitgaven voor defensie daarom in de nabije toekomst worden verhoogd. Als onderdeel hiervan heeft de Commissie in maart 2025 een defensiepakket gepresenteerd in het kader van het ReArm Europe-plan/Readiness 2030-initiatief. In het kader van dit plan heeft de Commissie de lidstaten verzocht te vragen om de activering van de nationale ontsnappingsclausule van het stabiliteits- en groeipact, waardoor zij extra begrotingsruimte krijgen om binnen de begrotingsregels van de EU over te schakelen op een duurzaam hoger niveau van defensie-uitgaven. Het bedrag van de geplande afwijking van het aanbevolen netto-uitgaventraject in het kader van de ontsnappingsclausule mag niet hoger zijn dan 1,5 % van het bbp en is beschikbaar voor een periode van vier jaar. Daarnaast voorziet het nieuwe pakket “Optreden voor de veiligheid van Europa” (Security Action for Europe, SAFE) in leningen tot 150 miljard EUR om de EU-lidstaten te helpen de investeringen in de Europese defensievermogens snel en aanzienlijk te verhogen.

Verwacht wordt dat een snellere uitvoering van de nationale herstel- en veerkrachtplannen, in de aanloop naar de afsluiting van de herstel- en veerkrachtfaciliteit aan het eind van het jaar, samen met de vooruitgang bij de uitvoering van de programma's van het cohesiebeleid 2021-2027, de negatieve gevolgen van de huidige geopolitieke instabiliteit gedeeltelijk zal compenseren en zal bijdragen tot het convergentieproces van de EU-lidstaten buiten de eurozone. De programma's van de herstel- en veerkrachtfaciliteit en van het cohesiebeleid dragen niet alleen bij tot sterkere groei en betere overheidsfinanciën maar versterken ook de groei en veerkracht van de lidstaten op lange termijn door ondersteuning te bieden voor ingrijpende hervormingen en investeringen die helpen bij het aanpakken van zowel langdurige als nieuwe uitdagingen, zoals de diversificatie van de energievoorziening. Eind mei 2026 bedroegen de uitbetalingen in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit 405,9 miljard EUR, wat neerkomt op ongeveer 70 % van het totale bedrag aan steun dat in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit was vastgelegd. Voor de periode 2021-2027 zal de EU 420 miljard EUR aan financiering in het kader van het cohesiebeleid verstrekken aan de lidstaten. Het cohesiebeleid is gericht op gebieden die van cruciaal belang zijn voor de bevordering van convergentie en concurrentievermogen. Het ondersteunt langetermijninvesteringen in overeenstemming met de EU-prioriteiten, stimuleert de groei van het bbp van de EU en heeft een bijzonder grote impact op de lidstaten en regio's die de belangrijkste begunstigden van het beleid zijn. De tussentijdse evaluatie van het cohesiebeleid, die in het najaar van 2025 werd afgerond, bood de lidstaten meer flexibiliteit en stimulansen om de bestaande middelen sneller in te zetten, de uitvoering van programma's te versnellen en de financiering beter af te stemmen op de belangrijkste EU-prioriteiten.

Op 22 april 2026 nam de Commissie de mededeling “AccelerateEU” aan, waarin een uitgebreide reeks acties en maatregelen werd gepresenteerd om de stijgende energiekosten aan te pakken en de afhankelijkheid van volatiele markten voor fossiele brandstoffen verder te verminderen, terwijl Europa op een gestaag traject naar energieonafhankelijkheid wordt gezet. Het plan heeft tot doel consumenten die met energieprijsspieken worden geconfronteerd, verlichting te bieden en de transitie naar schone, veilige en betaalbare energie te versnellen. Veel lidstaten hebben budgettaire beleidsmaatregelen

genomen om de sociale en economische gevolgen van de hoge energieprijzen voor huishoudens en bedrijven te verzachten. Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie bedragen de totale begrotingskosten van dergelijke maatregelen 14,6 miljard EUR, ofwel 0,07 % van het bbp van de EU in 2026, met grote verschillen tussen de lidstaten.

Op 3 juni 2026 heeft de Commissie haar voorjaarspakket van het Europees Semester 2026 gepubliceerd. Het pakket omvat de beoordeling door de Commissie van de naleving door de lidstaten van de desbetreffende aanbevelingen van de Raad inzake het begrotingsbeleid. Voor de tien lidstaten waartegen momenteel een buitensporigtekortprocedure loopt, waaronder Hongarije, Polen en Roemenië, heeft de Commissie de maatregelen beoordeeld die zijn genomen naar aanleiding van de aanbevelingen van de Raad in het kader van de buitensporigtekortprocedure. Voor de andere lidstaten (waartegen momenteel geen buitensporigtekortprocedure loopt), waaronder Tsjechië en Zweden, heeft de Commissie de vooruitgang bij de uitvoering van de plannen voor de middellange termijn en de naleving van de desbetreffende aanbevelingen van de Raad beoordeeld. Voor lidstaten waarvoor in het kader van hun plannen voor de middellange termijn een begrotingsaanpassingsperiode van zeven in plaats van vier jaar geldt, waaronder Roemenië, heeft de Commissie ook de uitvoering beoordeeld van de belangrijkste stappen van de hervormings- en investeringsverbintenissen die aan de verlenging ten grondslag liggen. De Commissie heeft ook aangekondigd dat lidstaten die maatregelen nemen om de energiezekerheid van Europa te versterken en de transitie weg van fossiele brandstoffen te versnellen, kunnen verzoeken om beperkte fiscale flexibiliteit in het kader van de huidige nationale ontsnappingsclausule voor defensie-uitgaven. Op verzoek van de lidstaat kan het toepassingsgebied van de clausule worden uitgebreid tot maatregelen die sinds februari 2026 zijn genomen om de afhankelijkheid van ingevoerde fossiele brandstoffen te verminderen, met een specifiek jaarlijks plafond voor de periode 2026-2028 (0,3 % van het bbp) en een cumulatief plafond (0,6 % van het bbp).

Convergentiecriteria

Het onderzoek naar de **verenigbaarheid van de nationale wetgeving**, met inbegrip van de statuten van de nationale centrale banken van de lidstaten die onder een derogatie vallen, met artikel 130 VWEU en de nalevingsverplichting uit hoofde van artikel 131 VWEU omvat een beoordeling van de inachtneming van het verbod op monetaire financiering (artikel 123 VWEU) en van het verbod op bevoorrechte toegang tot financiële instellingen (artikel 124 VWEU); de samenhang met de doelstellingen (artikel 127, lid 1, VWEU) en taken (artikel 127, lid 2, VWEU) van het ESCB; en andere aspecten die verband houden met de integratie van de nationale centrale banken in het Eurosysteem⁵.

Het eerste streepje van artikel 140, lid 1, VWEU definieert het **prijsstabiliteitscriterium** als *“het bereiken van een hoge mate van prijsstabiliteit; dit blijkt uit een inflatiepercentage dat dicht ligt bij dat van ten hoogste de drie lidstaten die op het gebied van de prijsstabiliteit het best presteren”*.

In artikel 1 van het Protocol betreffende de convergentiecriteria wordt verder bepaald dat *“het [...] criterium inzake prijsstabiliteit betekent dat een lidstaat een houdbare prijsontwikkeling heeft en een gemiddeld inflatiepercentage dat, gemeten over een periode van één jaar vóór het onderzoek, niet meer dan [1,5] procentpunt hoger ligt dan dat van ten hoogste de drie lidstaten die op het gebied van prijsstabiliteit het best presteren. De inflatie wordt gemeten aan de hand van het indexcijfer van de consumptieprijzen op een vergelijkbare basis, rekening houdend met verschillen in de nationale definities”*⁶.

Het vereiste van houdbaarheid houdt in dat een bevredigende inflatieontwikkeling moet worden toegeschreven aan een passende ontwikkeling van de inputkosten en van andere factoren die de prijsontwikkeling op een structurele manier beïnvloeden, veeleer dan aan de invloed van tijdelijke factoren. Het convergentieonderzoek omvat derhalve een beoordeling van de factoren die van invloed zijn op de inflatievooruitzichten en wordt aangevuld met een verwijzing naar de meest recente inflatieprognose van de Commissie⁷.

⁵ Het onderzoek naar de verenigbaarheid van de nationale wetgeving is gebaseerd op de wetgeving die eind april 2026 van kracht was.

⁶ Voor de toepassing van het criterium inzake prijsstabiliteit wordt de inflatie gemeten aan de hand van de geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen (GICP's), als omschreven in Verordening (EU) 2016/792.

⁷ Alle prognoses voor de inflatie en andere variabelen in dit verslag zijn ontleend aan de economische voorjaarsprognose 2026 van de Commissie. De prognoses zijn gebaseerd op een reeks gemeenschappelijke aannamen met betrekking tot externe variabelen en op de

De in mei 2026 berekende referentiewaarde voor de inflatie bedroeg 2,7 %, waarbij Cyprus, Frankrijk en Denemarken de drie “best presterende lidstaten” waren⁸.

Er zijn geen lidstaten als uitschieters aangemerkt wat betreft de inflatieprestaties voor de berekening van de referentiewaarde, aangezien geen van hun inflatiecijfers sterk afwijken van het gemiddelde van de eurozone als gevolg van landspecifieke factoren.

Het tweede streepje van artikel 140, lid 1, VWEU definieert het **convergentie criterium dat betrekking heeft op overheidsfinanciën** als “het houdbare karakter van de situatie van de overheidsfinanciën; dit blijkt uit een begrotingssituatie van de overheid zonder een buitensporig tekort als bedoeld in artikel 126, lid 6”.

Bovendien is in artikel 2 van het Protocol betreffende de convergentiecriteria bepaald dat met dit criterium wordt bedoeld dat “ten aanzien van de lidstaat op het tijdstip van het onderzoek geen Raadsbesluit krachtens artikel 126, lid 6, van dat Verdrag is genomen, waarin wordt vastgesteld dat er in de betrokken lidstaat een buitensporig tekort bestaat”.

In het VWEU wordt in artikel 140, lid 1, derde streepje, het **wisselkoerscriterium** omschreven als “de inachtneming van de normale fluctuatiemarges van het wisselkoersmechanisme van het Europees Monetair Stelsel, gedurende ten minste twee jaar, zonder devaluatie ten opzichte van de euro”.

In artikel 3 van het Protocol betreffende de convergentiecriteria is het volgende bepaald: “Het [...] criterium inzake deelneming aan het wisselkoersmechanisme van het Europees Monetair Stelsel betekent dat een lidstaat ten minste gedurende de laatste twee jaren vóór het onderzoek, zonder grote spanningen de normale fluctuatiemarges van het wisselkoersmechanisme van het Europees Monetair Stelsel heeft kunnen aanhouden. Met name mag de betrokken lidstaat tijdens die periode de bilaterale spilkoers van zijn valuta tegenover die van de euro niet op eigen initiatief hebben gedevalueerd”⁹.

De relevante periode van twee jaar voor de beoordeling van de wisselkoersstabiliteit in voorliggend verslag loopt van 18 juni 2024 tot en met 17 juni 2026. Bij de beoordeling van het criterium inzake wisselkoersstabiliteit houdt de Commissie rekening met ontwikkelingen in de aanvullende indicatoren, zoals ontwikkelingen met betrekking tot de deviezenreserves en de kortetermijnrente. Ook wordt rekening gehouden met de rol van beleidsmaatregelen, met inbegrip van interventies op de valutamarkt, en internationale financiële bijstand indien van toepassing, bij het handhaven van de wisselkoersstabiliteit.

Artikel 140, lid 1, vierde streepje, VWEU schrijft voor dat “de duurzaamheid van de door de lidstaat die onder een derogatie valt, bereikte convergentie en van zijn deelneming aan het wisselkoersmechanisme van het Europees Monetair Stelsel, [...] tot uitdrukking [moet komen] in het **niveau van de rentevoet voor de lange termijn**”.

In artikel 4 van het Protocol betreffende de convergentiecriteria wordt voorts bepaald dat het “criterium inzake de convergentie van het niveau van de rentevoet betekent dat een lidstaat, gemeten over een periode van één jaar vóór het onderzoek, een gemiddelde nominale langetermijnrente heeft gehad die niet meer dan [2 procentpunt] hoger ligt dan die van ten hoogste de drie lidstaten die op het gebied van prijsstabiliteit het best presteren. De rentevoet wordt gemeten op basis van langlopende staatsobligaties of vergelijkbare waardepapieren, rekening houdend met verschillen in de nationale definities”.

De in mei 2026 berekende referentiewaarde voor de rentevoet bedroeg 5,1 %¹⁰.

Volgens artikel 140, lid 1, VWEU moet in de verslagen ook rekening worden gehouden met **andere factoren** die van belang zijn voor de economische integratie en convergentie. Deze omvatten de integratie van markten, de ontwikkeling van de lopende rekening van de betalingsbalans en van de

veronderstelling dat het beleid ongewijzigd blijft, al wordt wel rekening gehouden met maatregelen waarvan voldoende bijzonderheden bekend zijn.

⁸ De over een periode van twaalf maanden gemeten gemiddelde inflatie bedroeg respectievelijk 0,9 %, 1,2 % en 1,6 %.

⁹ Bij de beoordeling van de naleving van het wisselkoerscriterium onderzoekt de Commissie of de wisselkoers dicht bij de WKM II-spilkoers is gebleven. Er kan eventueel ook rekening worden gehouden met de redenen voor een waardeinstijging, in overeenstemming met de Common Statement on Acceding Countries and ERM2 (aangenomen op de informele zitting van de Raad Ecofin op 5 april 2003 te Athene).

¹⁰ De referentiewaarde voor mei 2026 is berekend als het gewone gemiddelde van de langetermijnrente over een periode van twaalf maanden in Cyprus (3,1 %), Frankrijk (3,5 %) en Denemarken (2,6 %), plus twee procentpunt.

loonkosten per eenheid product en andere prijsindicatoren. De in aanmerking te nemen aanvullende factoren zijn belangrijke indicatoren die aangeven of de integratie van een lidstaat in de eurozone zonder problemen zou verlopen. Ze verbreden ook de visie op de vereiste hoge mate van duurzame convergentie.

De in dit verslag gepresenteerde beoordeling van de mate van duurzame convergentie voor de lidstaten die onder een derogatie vallen, is gebaseerd op de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie en de beleidsrichtsnoeren die in het kader van het voorjaarspakket van het Europees Semester 2026 zijn verstrekt¹¹. Zij is met name gebaseerd op: de overkoepelende mededeling voor het voorjaarspakket, met inbegrip van de conclusies over i) het begrotingstoezicht dat wordt uitgeoefend in het kader van het stabiliteits- en groeipact en ii) de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden. In de beoordeling wordt ook verwezen naar de bevindingen in de diepgaande evaluaties van 2026 en de landverslagen van 2026. De beoordeling weerspiegelt ook de beoordelingen door de Commissie van de risico's voor de budgettaire houdbaarheid en van het nationale begrotingskader en de uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan. Arbeids- en productmarktprestaties, arbeidsparticipatie, beschikbaarheid van vaardigheden, loonvorming, sociale veerkracht en territoriale cohesie zijn ook relevant, aangezien zij bijdragen tot het aanpassingsvermogen, het concurrentievermogen en het vermogen om soepel deel te nemen aan de eurozone.

2. TSJECHIË

In het licht van haar beoordeling van de verenigbaarheid van de wetgeving en van de mate waarin aan de convergentiecriteria is voldaan, alsmede rekening houdend met aanvullende relevante factoren, is de Commissie van mening dat Tsjechië niet voldoet aan de voorwaarden voor de invoering van de euro.

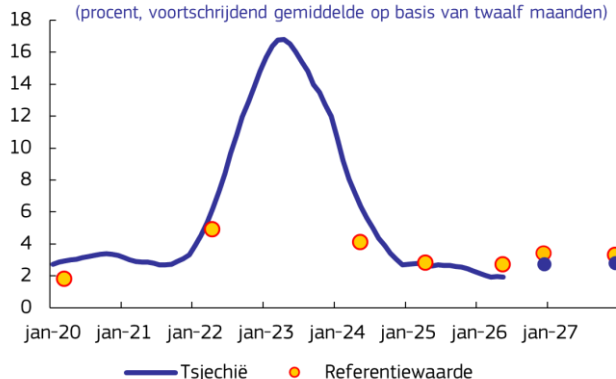
De wetgeving in Tsjechië — met name wet nr. 6/1993 van de Tsjechische Nationale Raad betreffende de Česká národní banka (de ČNB-wet) — **is niet in alle opzichten verenigbaar** met de verplichtingen uit hoofde van artikel 131 VWEU. De onverenigbaarheden betreffen de onafhankelijkheid van de centrale bank, het verbod op monetaire financiering en de integratie van de centrale bank in het Eurosysteem, wat betreft de doelstellingen van de ČNB en de doelstellingen en taken van het ESCB/de ECB als neergelegd in artikel 127, leden 1 en 2, VWEU en de artikelen 2 en 3 van de ESCB/ECB-statuten. De ČNB-wet bevat ook enkele onvolkomenheden ten aanzien van de taken van het ESCB/de ECB.

Tsjechië voldoet aan het criterium inzake prijsstabiliteit. De gemiddelde inflatie in Tsjechië bedroeg in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 1,9 % en lag daarmee onder de referentiewaarde van 2,7 %. De inflatie zal naar verwachting tegen eind 2026 toenemen en in de tweede helft van 2027 afnemen, maar in beide jaren onder de referentiewaarde blijven.

¹¹ COM(2026) 200 final van 3.6.2026.

Grafiek 2a: Tsjechië — Inflatiecriterium

(procent, voortschrijdend gemiddelde op basis van twaalf maanden)

Opmerking: De stippen aan het rechteinde van de grafiek tonen de verwachte referentiewaarde en de gemiddelde inflatie op basis van twaalf maanden van Tsjechië in december 2026

en december 2027. De referentiewaarden voor 2020, 2022, 2024 en 2025 verwijzen naar de referentiewaarden die zijn berekend in de eerdere convergentieverslagen.

Bron: Eurostat, economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie.

Na een periode van hoge inflatie in de periode 2021-2023, die begon met het herstel na COVID-19 en werd verergerd door de energieprijsschok na de grootschalige Russische invasie van Oekraïne, begon de GICP-inflatie af te nemen in 2024 (2,7 %) en 2025 (2,3 %). De daling van de algemene inflatie werd veroorzaakt door de geringere stijging van de voedselprijzen in 2024 en de energieprijzen in 2025. De inflatie in de dienstensector, die doorgaans relatief hardnekkig is en wordt aangewakkerd door de lonen, is in die periode afgekoeld, maar bleef ruim boven de algemene inflatie. De jaarlijkse inflatie vertraagde verder in de eerste twee maanden van 2026 en steeg vervolgens in de daaropvolgende maanden tot 1,8 % in mei 2026, als gevolg van de inflatie in de dienstensector en een piek in de energie-inflatie vanwege het conflict in het Midden-Oosten. In 2024 en 2025 was de GICP-inflatie op jaarbasis gemiddeld iets hoger in Tsjechië dan in de eurozone als geheel.

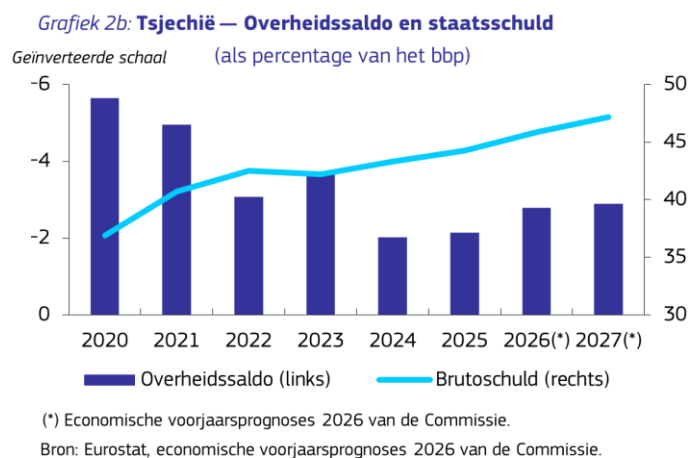
Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal de gemiddelde GICP-inflatie op jaarbasis stijgen tot 2,7 % in 2026 en vervolgens tot 2,8 % in 2027. De verwachte stijging wordt toegeschreven aan pieken in de energieprijzen, die slechts gedeeltelijk worden gecompenseerd door een tragere stijging van de diensten- en voedselprijzen. Het peil van de consumptieprijzen in Tsjechië beliep ongeveer 88 % van het gemiddelde van de eurozone in 2024, wat erop duidt dat er nog ruimte is voor verdere prijsconvergentie op lange termijn.

Tsjechië voldoet aan het criterium inzake de overheidsfinanciën. Ten aanzien van Tsjechië geldt geen Raadsbesluit betreffende het bestaan van een buitensporig tekort. Het overheidstekort is gestegen van 2,0 % van het bbp in 2024 tot 2,1 % in 2025, als gevolg van hogere lonen in de overheidssector en hogere overheidssubsidies voor hernieuwbare energiebronnen, ondanks een hogere bbp-groei. Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal het overheidstekort in 2026 uitkomen op 2,8 % van het bbp, onder meer als gevolg van de volledige uitfasering van de uitzonderlijke belasting op winsten van energiebedrijven en de overname van de betaling van de heffing op hernieuwbare energie van elektriciteitsverbruikers. In 2027 zal het overheidstekort naar verwachting 2,9 % bedragen.

Op 21 januari 2025 heeft de Raad een aanbeveling aangenomen waarin het budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn van Tsjechië wordt bekrachtigd. Het plan voorziet in een begrotingsaanpassingstraject over vier jaar, met een maximale netto-uitgavengroei van 4,5 % in 2025, 2,5 % in 2026, 2,6 % in 2027 en 2,9 % in 2028. In juli 2025 activeerde de Raad de nationale ontsnappingsclausule voor verhogingen van de defensie-uitgaven voor Tsjechië, waardoor Tsjechië kon afwijken van het netto-uitgaventraject van het budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn en dit traject kon overschrijden. Op 3 juni 2026 concludeerde de Commissie dat de netto-uitgaven in Tsjechië in 2025 met 4,9 % en in 2024 en 2025 cumulatief met 6,0 % waren gestegen. De groei van de netto-uitgaven in 2025 was hoger dan het aanbevolen maximale groeipercentage en komt overeen met een jaarlijkse afwijking van 0,2 % van het bbp. Wanneer 2024 en 2025 samen worden beschouwd, zal het cumulatieve groeipercentage van de netto-uitgaven lager zijn dan het aanbevolen maximale groeipercentage. Aangezien Tsjechië profiteert van flexibiliteit in het kader van de nationale ontsnappingsclausule, is de beoordeling van de naleving gericht op laatstgenoemde vergelijking.

Verwacht wordt dat de netto-uitgaven in 2026 met 6,4 % zullen toenemen, boven de aanbevolen groei van 2,5 %. De afwijking boven het aanbevolen maximum komt overeen met een jaarlijkse afwijking van 1,5 % van het bbp en een cumulatieve afwijking van 0,1 % van het bbp wanneer 2024, 2025 en 2026 samen in aanmerking worden genomen. Rekening houdend met de flexibiliteit in het kader van de nationale ontsnappingsclausule, valt de verwachte afwijking voor 2026 binnen de flexibiliteit van de nationale ontsnappingsclausule op basis van de huidige prognoses voor defensie-uitgaven.

De overheidsschuldquote is gestegen van 43,3 % in 2024 tot 44,3 % in 2025, en zal naar verwachting stijgen tot 45,8 % in 2026 en vervolgens tot 47,2 % in 2027. Dit wordt veroorzaakt door een negatief primair saldo, de rente-uitgaven en, in mindere mate, de schuldverhogende stock-flow adjustment, maar wordt deels gecompenseerd door de nominale bbp-groei. De risico's voor de houdbaarheid van de schuld lijken op middellange termijn middelgroot, waarbij de overheidsschuld naar verwachting zal stijgen van ongeveer 44 % van het bbp in 2025 tot ongeveer 56 % in 2036. Het Tsjechische nationale begrotingskader presteert goed, maar wordt geconfronteerd met toenemende uitdagingen als gevolg van onder meer een sterke stijging van de overheidsschuld sinds de pandemie, de naleving van de regel inzake het structurele saldo die vóór 2028 aanvullende consolidatiemaatregelen vereist, en de uitsluiting van defensie-uitgaven van meer dan 2 % van het bbp van het nationale uitgavenkader.

Tsjechië voldoet niet aan het wisselkoerscriterium. De Tsjechische kroon neemt niet deel aan het wisselkoersmechanisme II. Sinds het einde van de jaren negentig hanteert de ČNB een expliciet inflatiegericht kader in combinatie met een stelsel gebaseerd op een zwevende wisselkoers zodat interventies op de valutamarkt door de centrale bank mogelijk zijn. Tussen april 2024 en januari 2025 werd de Tsjechische kroon verhandeld tegen ongeveer 25,2 CZK per EUR. Eind 2025 was de Tsjechische kroon gestegen tot ongeveer 24,3 en tot medio 2026 schommelde de munteenheid rond dat niveau. In mei 2026 was de kroon ongeveer 2 % sterker ten opzichte van de euro dan twee jaar eerder. De versoepelingscyclus van het monetair beleid van de ČNB tussen december 2023 en mei 2025 heeft geleid tot een grote, gestage daling van de Tsjechische driemaands PRIBOR en bijgevolg van het renteverval ten opzichte van het eurogebied, dat in de tweede helft van 2024 onder honderd basispunten daalde. Vanaf september 2024 begon het renteverval iets groter te worden tot medio 2025. Daarna stabiliseerde dit zich op ongeveer 150 basispunten, tot 133 basispunten in mei 2026.

Tsjechië voldoet aan het criterium inzake de convergentie van de langetermijnrente. In de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 bedroeg de gemiddelde langetermijnrente 4,5 %, waarmee zij onder de referentiewaarde van 5,1 % lag. De langetermijnrente van Tsjechië daalde in de tweede helft van 2024 en kwam in september van dat jaar uit op 3,8 %. Daarna steeg zij geleidelijk tot 4,7 % in december 2025, in lijn met de toenemende inflatoire druk. De langetermijnrente bereikte in mei 2026 4,9 %, waarbij het renteverval met de Duitse benchmarkobligatie 184 basispunten bedroeg.

De Commissie heeft ook **andere factoren** onderzocht, waaronder de ontwikkeling van de betalingsbalans, de integratie van markten en het institutionele kader. Het saldo op de externe rekening van Tsjechië (d.w.z. de lopende en kapitaalrekening samen) vertoonde in 2025 een overschot van 2,2 % van het bbp. Door handels- en investeringsbetrekkingen is de Tsjechische economie sterk geïntegreerd in de economie van de eurozone. Bepaalde indicatoren met betrekking tot het institutionele kader laten zien dat Tsjechië hoger scoort dan het gemiddelde van de lidstaten van de eurozone. De financiële

sector in Tsjechië is kleiner en minder ontwikkeld dan in de eurozone. De marktfinanciering is minder ontwikkeld, zoals tot uiting komt in de zeer kleine markten voor aandelen en particuliere schuld. De Tsjechische bankensector is sterk geïntegreerd in het financiële stelsel van de eurozone, voornamelijk doordat een groot deel van de banken in buitenlandse handen is. In het kader van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden concludeerde de Commissie in haar waarschuwingsmechanismeverslag voor 2026 dat het niet nodig was om Tsjechië aan een diepgaande evaluatie te onderwerpen.

Het herstel- en veerkrachtplan (RRP) van Tsjechië omvat maatregelen om een reeks structurele uitdagingen aan te pakken, in synergie met andere EU-fondsen, waaronder fondsen in het kader van het cohesiebeleid, om het concurrentievermogen van het land te vergroten, duurzame groei te stimuleren en de territoriale en sociale ongelijkheden van het land te verkleinen. Tsjechië ontvangt in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit voor de periode 2021-2026 8,4 miljard EUR aan subsidies en 343 miljoen EUR aan leningen. Tsjechië heeft zes betalingsverzoeken ingediend, waarvan er vijf reeds zijn beoordeeld, wat heeft geleid tot een totale uitbetaling van 6,8 miljard EUR tegen eind mei 2026. Bovendien heeft het land ongeveer 71 % van de mijlpalen en streefdoelen van zijn herstel- en veerkrachtplan verwezenlijkt. Belangrijke hervormingen in het herstel- en veerkrachtplan van Tsjechië zijn onder meer die op het gebied van hernieuwbare energie, emissievrije mobiliteit, langdurige zorg, betaalbare huisvesting en regels inzake belangenconflicten en lobbying. Daarnaast ontvangt Tsjechië voor de periode 2021-2027 24,2 miljard EUR in het kader van het cohesiebeleid. De financiering in het kader van het cohesiebeleid is met name bedoeld om het concurrentievermogen van Tsjechië verder te ondersteunen door onderzoek en innovatie, het concurrentievermogen van kmo's, verbeteringen van de energie-efficiëntie, de modernisering van de openbare diensten voor arbeidsvoorziening, de ontwikkeling van vaardigheden en een leven lang leren, het evenwicht tussen werk en privéleven en gelijke kansen te bevorderen.

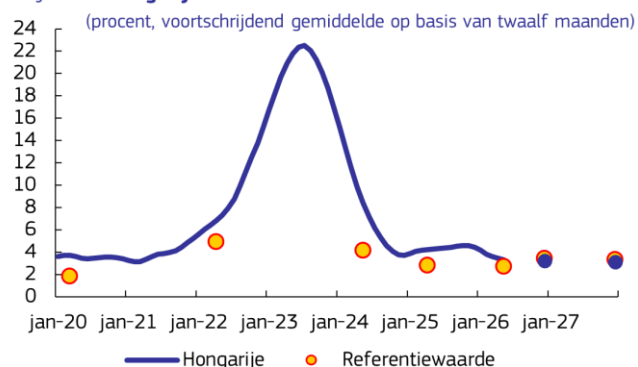
3. HONGARIJE

In het licht van haar beoordeling van de verenigbaarheid van de wetgeving en van de mate waarin aan de convergentiecriteria is voldaan, alsmede rekening houdend met aanvullende relevante factoren, is de Commissie van mening dat Hongarije niet voldoet aan de voorwaarden voor de invoering van de euro.

De wetgeving in Hongarije — met name de wet betreffende de Magyar Nemzeti Bank Magyar Nemzeti Bank (MNB) — **is niet in alle opzichten verenigbaar** met de verplichtingen uit hoofde van artikel 131 VWEU. De onverenigbaarheden betreffen de onafhankelijkheid van de MNB, het verbod op monetaire financiering en de integratie van de centrale bank in het Eurosysteem, wat betreft de taken van het ESCB/de ECB als neergelegd in artikel 127, leden 1 en 2, VWEU en de artikelen 2 en 3 van de ESCB/ECB-statuten. Bovendien bevat de wet op de MNB onvolkomenheden met betrekking tot de onafhankelijkheid van de MNB en haar integratie in het Eurosysteem.

Hongarije voldoet niet aan het criterium inzake prijsstabiliteit. De gemiddelde inflatie in Hongarije bedroeg in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 3,3 % en lag daarmee boven de referentiewaarde van 2,7 %. De inflatie zal naar verwachting tegen eind 2026 dalen tot onder de referentiewaarde. Verwacht wordt dat de inflatie in de eerste helft van 2027 boven de referentiewaarde zal uitstijgen, maar tegen eind 2027 weer onder de referentiewaarde zal uitkomen.

Grafiek 3a: Hongarije — Inflatiecriterium

Opmerking: De stippen aan het rechteinde van de grafiek tonen de verwachte referentiewaarde en de gemiddelde inflatie op basis van twaalf maanden van Hongarije in december 2026 en december 2027. De referentiewaarden voor 2020, 2022, 2024 en 2025 verwijzen naar de referentiewaarden die zijn berekend in de eerdere convergentieverslagen.

Bron: Eurostat, economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie.

De Hongaarse GICP-inflatie op jaarbasis vertraagde in 2024, maar versnelde in 2025 weer, met gemiddelden van respectievelijk 3,7 en 4,4 %. De GICP-inflatie op jaarbasis steeg van 3,9 % in mei 2024 tot 5,7 % in januari en februari 2025. De stijging van de inflatie in 2024 en begin 2025 was voornamelijk het gevolg van een hoge inflatie in de dienstensector, die werd aangewakkerd door een sterke consumentenvraag, een hoge loongroei en sectorspecifieke belastingverhogingen, hoewel de gereguleerde prijzen in 2024 een dempend effect hadden. De algemene inflatie vertraagde vervolgens tot 3,3 % in december 2025, voornamelijk als gevolg van de lagere energie-inflatie. Zij daalde verder aan het begin van 2026, met een laagste punt van 1,6 % in februari, voordat zij in de daaropvolgende maanden geleidelijk steeg. De GICP-inflatie bedroeg in mei 2026 2,3 %, als gevolg van een daling van de voedselinflatie, een bescheiden herziening van de prijzen van diensten en de regulering van de brandstofprijzen om het effect van de stijgende olieprijsen als gevolg van het conflict in het Midden-Oosten te beperken. In 2024 en 2025 was de GICP-inflatie op jaarbasis gemiddeld hoger in Hongarije dan in de eurozone als geheel.

Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal de GICP-inflatie op jaarbasis dalen tot 3,2 % in 2026 en vervolgens tot 3,1 % in 2027, waarbij de valutawaardestijging in 2026 de inflatie zal matigen. Het peil van de consumptieprijzen in Hongarije beliep ongeveer 70 % van het gemiddelde van de eurozone in 2024, wat erop duidt dat er nog ruimte is voor verdere prijsconvergentie op lange termijn.

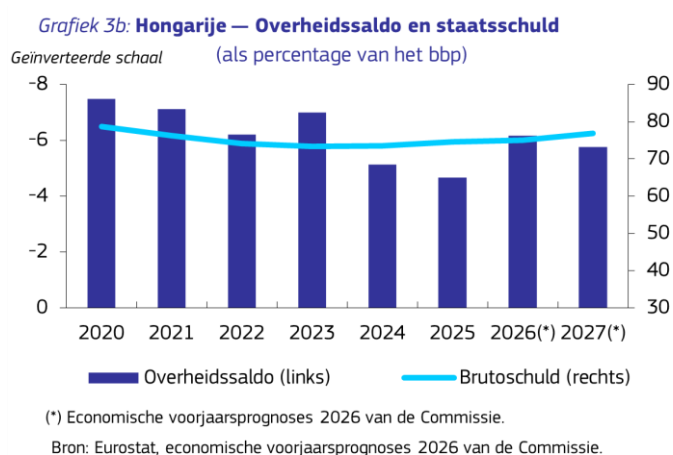
Hongarije voldoet niet aan het criterium inzake de overheidsfinanciën. Ten aanzien van Hongarije geldt een Raadsbesluit betreffende het bestaan van een buitensporig tekort. Sinds 2020 ligt het overheidstekort van Hongarije boven de in het Verdrag vastgelegde referentiewaarde van 3 % van het bbp. Het overheidstekort is afgenomen van 5,1 % van het bbp in 2024 tot 4,7 % van het bbp in 2025, maar bleef boven de referentiewaarde van 3 % van het bbp. De daling in 2025 was het gevolg van inkomsten die sneller stegen dan de uitgaven, voornamelijk als gevolg van een sterke groei van de btw-inkomsten dankzij een robuuste consumptie, sterke loonstijgingen die leidden tot een verhoging van de socialezekerheidsbijdragen en grote bezuinigingen op overheidsinvesteringen. Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal het overheidstekort in 2026 stijgen tot 6,2 % van het bbp, onder meer als gevolg van verlagingen van de inkomstenbelasting, de loongroei in de overheidssector en bonussen en uitgavenoverschrijdingen. In 2027 zal het overheidstekort naar verwachting dalen tot 5,8 %.

Op 18 februari 2025 heeft de Raad het nationale budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn van Hongarije bekrachtigd. Het plan voorziet in een begrotingsaanpassingstraject over vier jaar, met een maximale netto-uitgavengroei van 4,3 % in 2025, 4,0 % in 2026, 3,9 % in 2027 en 3,7 % in 2028. De Raad heeft tevens een aanbeveling aangenomen om een einde te maken aan de buitensporigtekortsituatie. De aanbevolen maximale groeipercentages van de netto-uitgaven in het kader van de buitensporigtekortprocedure (BTP) waren in overeenstemming met die in het budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn. Deze zijn in overeenstemming met een minimale jaarlijkse structurele aanpassing van ten minste 0,5 % van het bbp als benchmark die vereist is in het kader van

een buitensporigtekortprocedure. De BTP-correctietermijn is 2026, waarna het plan voorziet in een tekort van 2,5 % van het bbp. In juli 2025 activeerde de Raad de nationale ontsnappingsclausule voor verhogingen van de defensie-uitgaven voor Hongarije, waardoor Hongarije kon afwijken van het correctietraject in het kader van de BTP en het netto-uitgaventraject van het budgettair-structureel plan voor de middellange termijn en deze kon overschrijden.

Verwacht wordt dat de netto-uitgaven in 2026 met 9,7 % zullen toenemen, boven het aanbevolen groeipercentage van 4,0 %. De afwijking boven het aanbevolen maximum komt overeen met een jaarlijkse afwijking van 2,3 % van het bbp en een cumulatieve afwijking van 3,0 % van het bbp. Op 3 juni 2026 concludeerde de Commissie dat, rekening houdend met de flexibiliteit waarin de nationale ontsnappingsclausule voorziet, Hongarije derhalve geacht wordt te voldoen aan het aanbevolen maximale groeipercentage van de netto-uitgaven in 2025, terwijl het land naar verwachting het risico loopt van materiële niet-naleving in 2026. In dit stadium is de Commissie desalniettemin van oordeel dat Hongarije in 2025 doeltreffende maatregelen heeft genomen. Bijgevolg wordt de BTP opgeschort.

De overheidsschuldquote nam toe van 73,5 % in 2024 tot 74,6 % in 2025. Zij zal naar verwachting stijgen tot 75,1 % in 2026 en tot 76,8 % in 2027, als gevolg van een hoog primair begrotingstekort en hogere rente-uitgaven. De risico's voor de houdbaarheid van de schuld voor Hongarije lijken op middellange termijn groot, met een overheidsschuld die naar verwachting zal stijgen van ongeveer 75 % in 2025 tot ongeveer 103 % van het bbp in 2036. Het begrotingskader van het land is weliswaar geleidelijk meer in overeenstemming gebracht met de wettelijke vereisten van de EU, maar het is niet bevorderlijk geweest voor transparantie en een voorzichtige begrotingsstrategie. De vaststelling van een realistisch en stabiel nationaal begrotingskader voor de middellange termijn zou de geloofwaardigheid en doeltreffendheid van het begrotingsbeleid van het land vergroten. Bovendien zouden de rol en de onafhankelijkheid van de begrotingsraad kunnen worden versterkt.

Hongarije voldoet niet aan het wisselkoerscriterium. De Hongaarse forint neemt niet deel aan het wisselkoersmechanisme II. Hongarije hanteert een stelsel gebaseerd op een zwevende wisselkoers, dat interventies op de valutamarkt door de centrale bank mogelijk maakt. De forint verloor in 2024 aan waarde ten opzichte van de euro, maar is in de loop van 2025 tot eind februari 2026 geapprecieerd. Dit weerspiegelde de verschillen tussen het monetaire beleid van de MNB en de ECB, de verschillen in inflatietrajecten en de toegenomen onzekerheid gedurende de gehele periode. In maart 2026 zorgde onzekerheid als gevolg van het conflict in het Midden-Oosten ervoor dat de forint tijdelijk aan waarde verloor. Met de convergentie van de inflatie naar het gemiddelde van het eurogebied en na de resultaten van de nationale verkiezingen van april, apprecieerde de forint echter opnieuw. In mei 2026 was de forint ongeveer 8 % sterker ten opzichte van de euro dan twee jaar eerder. De verschillen in kortetermijnrente ten opzichte van de eurozone namen in 2024 af tot een laagste punt van 299 basispunten in augustus, waarbij de MNB haar beleidsrente veel sneller verlaagde dan de ECB. Het korterenteverschil steeg vervolgens in 2025, waarbij de MNB haar rente ongewijzigd liet en de ECB haar beleid verder versoepelde. Het korterenteverschil daalde in 2026 weer licht tot 390 basispunten in mei, waarbij de MNB in februari 2026 haar beleidsrente verlaagde, terwijl de ECB de rente ongewijzigd liet. Ook de kortetermijnrente daalde na de verkiezingen in april.

Hongarije voldoet niet aan het criterium inzake de convergentie van de langetermijnrente. In de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 bedroeg de gemiddelde langetermijnrente 6,7 %, waarmee zij ruim boven de referentiewaarde van 5,1 % lag. De langetermijnrente van Hongarije is sinds het vorige verslag relatief stabiel gebleven, met slechts kleine veranderingen in de beleidsrente en een vrij stabiele inflatie. De verlaging van de beleidsrente in februari en de scherpe daling van de inflatie begin 2026 zorgden ervoor dat de langetermijnrente van Hongarije daalde. De verhoogde risico's als gevolg van de oorlog in het Midden-Oosten leidden in maart echter tot een tijdelijke stijging van de langetermijnrente tot 7,1 %, het hoogste niveau sinds 2023. De resultaten van de verkiezingen van april zorgden ervoor dat de langetermijnrente weer daalde en in mei 2026 uitkwam op 5,7 %. Het verschil in de langetermijnrente ten opzichte van Duitsland bleef in 2025 relatief stabiel en daalde vervolgens in 2026 na de daling van de langetermijnrente. Het verschil in de langetermijnrente ten opzichte van de Duitse benchmarkobligatie bedroeg in mei 2026 260 basispunten.

De Commissie heeft ook **andere factoren** onderzocht, waaronder de ontwikkeling van de betalingsbalans, de integratie van markten en het institutionele kader. Het saldo op de externe rekening van Hongarije (d.w.z. de lopende en kapitaalrekening samen) steeg in 2024 tot 2,2 % van het bbp, voornamelijk als gevolg van een verbetering van de handelsbalans. Het bedroeg in 2025 nog steeds 2,2 % van het bbp, waarbij het toenemende handelstekort op het gebied van goederen en het handelsoverschot op het gebied van diensten elkaar tenietdeden. Door handels- en investeringsbetrekkingen is de Hongaarse economie sterk geïntegreerd in de economie van de eurozone. Bepaalde indicatoren betreffende het institutionele kader wijzen erop dat Hongarije in dit opzicht slechter presteert dan veel lidstaten van de eurozone. Hongarije staat voor uitdagingen op gebieden als de kwaliteit van de regelgeving en corruptiebestrijding. Het land presteert ook slechter dan het gemiddelde in de eurozone op het gebied van de rechtsstaat en de doeltreffendheid van de overheid. Het Hongaarse financiële stelsel wordt gekenmerkt door een grote aanwezigheid van buitenlandse holdings die geen financiële intermediaat in de binnenlandse economie verrichten. Als deze buiten beschouwing worden gelaten, is het financiële stelsel van Hongarije minder ontwikkeld dan het gemiddelde van de eurozone. De Hongaarse banksector heeft een groot en betrekkelijk stabiel gewicht in de financiële sector en is goed geïntegreerd in het financiële stelsel van de eurozone omdat een relatief groot deel in buitenlandse handen is. De aandelen- en schuldmarkten zijn klein en relatief minder ontwikkeld. In het kader van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden concludeerde de Commissie in haar waarschuwingsmechanismeverslag voor 2026 dat Hongarije aan een diepgaande evaluatie moest worden onderworpen. In de diepgaande evaluatie werd geconcludeerd dat Hongarije kwetsbaarheden ondervindt in verband met zijn hoge overheidsschuld en financieringsbehoeften van de overheid, kostenconcurrentievermogen en huizenprijzen. Rekening houdend met deze beoordeling in de diepgaande evaluatie is de Commissie in haar mededeling over het voorjaarspakket van het Europees Semester 2026 van mening dat Hongarije nog steeds met macro-economische onevenwichtigheden wordt geconfronteerd.

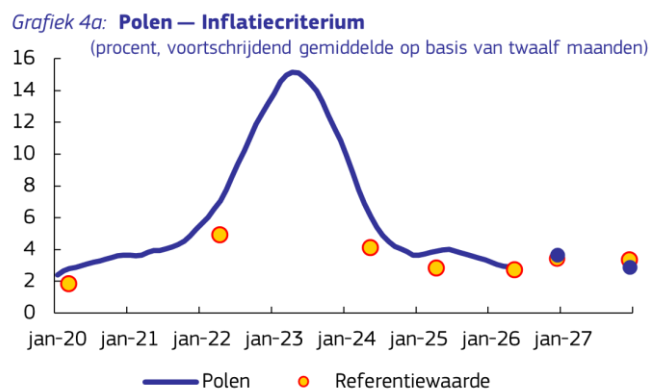
Het herstel- en veerkrachtplan (RRP) van Hongarije omvat maatregelen om een reeks structurele uitdagingen aan te pakken, in synergie met andere EU-fondsen, waaronder fondsen in het kader van het cohesiebeleid, om het concurrentievermogen van het land te vergroten, duurzame groei te stimuleren en de territoriale en sociale ongelijkheden van het land te verkleinen. Hongarije ontvangt in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit voor de periode 2021-2026 10 miljard EUR. Belangrijke hervormingen in het herstel- en veerkrachtplan van Hongarije zijn onder meer die op het gebied van de rechtsstaat (bv. het rechtstelsel, corruptiebestrijding, overheidsopdrachten), duurzaam vervoer, energie, waterbeheer en de circulaire economie, belastingen en het begrotingskader. Daarnaast ontvangt Hongarije voor de periode 2021-2027 23,7 miljard EUR in het kader van het cohesiebeleid. De financiering in het kader van het cohesiebeleid is bedoeld om het concurrentievermogen van Hongarije verder te ondersteunen, door middel van onder meer innovatie en de invoering van geavanceerde technologieën, de groene transitie en opwaartse sociale convergentie, door onder andere de armoede te bestrijden en onderwijsstelsels en vaardigheden te ontwikkelen. Hongarije heeft weliswaar vorderingen gemaakt met de uitvoering van het cohesiebeleid, maar er blijven uitdagingen en aanzienlijke sociale en regionale verschillen bestaan.

4. POLEN

In het licht van haar beoordeling van de verenigbaarheid van de wetgeving en van de mate waarin aan de convergentiecriteria is voldaan, alsmede rekening houdend met aanvullende relevante factoren, is de Commissie van mening dat Polen niet voldoet aan de voorwaarden voor de invoering van de euro.

De wetgeving in Polen — met name de wet betreffende de Narodowy Bank Polski (NBP-wet) en de Poolse grondwet — is niet in alle opzichten verenigbaar met de verplichtingen uit hoofde van artikel 131 VWEU. De onverenigbaarheden betreffen de onafhankelijkheid van de centrale bank, het verbod op monetaire financiering en de integratie van de centrale bank in het Eurosysteem. Daarnaast bevat de NBP-wet ook enkele onvolkomenheden met betrekking tot de onafhankelijkheid van de NBP als centrale bank en haar integratie in het Eurosysteem met betrekking tot de taken van het ESCB/de ECB als neergelegd in artikel 127, lid 2, VWEU en artikel 3 van de ESCB/ECB-statuten.

Polen voldoet niet aan het criterium inzake prijsstabiliteit. De gemiddelde inflatie in Polen bedroeg in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 2,9 % en lag daarmee iets boven de referentiewaarde van 2,7 %. De inflatie zal naar verwachting stijgen en tot eind 2026 boven de referentiewaarde blijven. De inflatie zal echter naar verwachting het grootste deel van 2027 dalen en tegen eind 2027 onder de referentiewaarde uitkomen.

Opmerking: De stippen aan het rechteinde van de grafiek tonen de verwachte referentiewaarde en de gemiddelde inflatie op basis van twaalf maanden van Polen in december 2026 en december 2027. De referentiewaarden voor 2020, 2022, 2024 en 2025 verwijzen naar de referentiewaarden die zijn berekend in de eerdere convergentieverslagen.

Bron: Eurostat, economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie.

De algemene inflatie daalde aanzienlijk van 10,8 % in 2023 tot gemiddeld 3,7 % in 2024 en 3,3 % in 2025. De meeste inflatiecomponenten, met uitzondering van diensten en verwerkte voedingsmiddelen, droegen bij tot deze daling. De voedselprijzen werden beïnvloed door de geleidelijke afschaffing van het tijdelijke btw-nultarief voor basislevensmiddelen eind maart 2024. In 2025 kwam er ook een einde aan de bevrozing van de gas- en elektriciteitsprijzen voor huishoudens. Na een afname tot 2,5 % in januari en februari 2026 steeg de GICP-inflatie in de daaropvolgende drie maanden tot 3,3 % in mei 2026, onder invloed van de stijgende mondiale grondstoffenprijzen als gevolg van het conflict in het Midden-Oosten, maar afgezwakt door een tijdelijke verlaging van de brandstofbelastingen en een dagprijsplafond dat eind maart 2026 werd ingevoerd. In 2024 en 2025 was de jaarlijkse GICP-inflatie in Polen gemiddeld hoger dan in het eurogebied als geheel.

Vooruitblikkend wordt verwacht dat de inflatie in 2026 zal stijgen, maar vervolgens in 2027 zal dalen, terwijl deze in beide jaren boven het gemiddelde van het eurogebied zal blijven. Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal de gemiddelde GICP-inflatie op jaarbasis in 2026 3,6 % en in 2027 2,9 % bedragen. De inflatievooruitzichten blijven onzeker als gevolg van risico's in verband met de mondiale grondstoffenprijzen en de geopolitieke situatie. Het peil van de consumptieprijzen in Polen beliep ongeveer 69 % van het gemiddelde van de eurozone in 2024, wat erop duidt dat er nog ruimte is voor verdere prijsconvergentie op lange termijn.

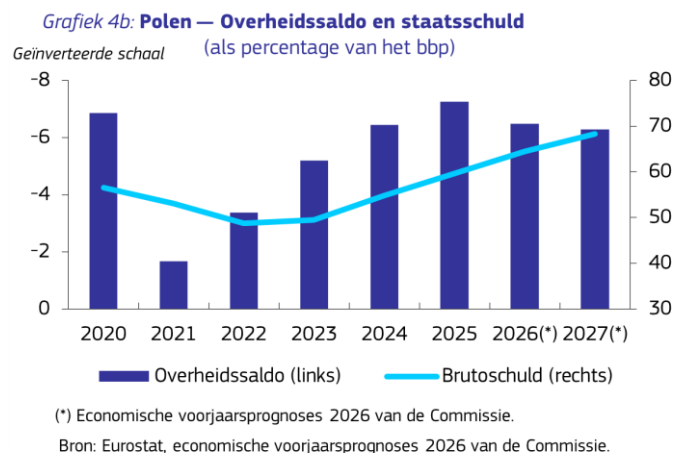
Polen voldoet niet aan het criterium inzake de overheidsfinanciën. Ten aanzien van Polen geldt een Raadsbesluit betreffende het bestaan van een buitensporig tekort. Sinds 2022 is het overheidstekort van Polen boven de in het Verdrag vastgelegde referentiewaarde van 3 % van het bbp gebleven, en is het gestegen van 3,4 % van het bbp in 2022 tot 6,4 % van het bbp in 2024 en 7,3 % van het bbp in 2025. Dit

is het gevolg van hogere overheidsuitgaven voor aanzienlijke defensie-investeringen, hogere sociale uitkeringen (waaronder pensioenindexering en ook de nieuwe Active Parent- en weduwepensioenprogramma's), stijgende kosten voor het aflossen van de overheidsschuld, hogere salarissen in de overheidssector en hogere uitgaven voor gezondheidszorg. Volgens de economische voorjaarsprognose 2026 van de Commissie zal het overheidstekort in 2026 dalen tot 6,5 % van het bbp als gevolg van terughoudendheid bij nationaal gefinancierde uitgaven en de goedgekeurde discretionaire maatregelen aan de inkomstzijde. In 2027 zal het overheidstekort naar verwachting 6,3 % bedragen.

Op 21 januari 2025 heeft de Raad een aanbeveling aangenomen waarin het nationale budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn van Polen wordt bekrachtigd. Het plan voorziet in een begrotingsaanpassingstraject over vier jaar, met een maximale netto-uitgavengroei van 6,3 % in 2025, 4,4 % in 2026, 4,0 % in 2027 en 3,5 % in 2028. De Raad heeft tevens een aanbeveling aangenomen om een einde te maken aan de buitensporigtekortsituatie. De aanbevolen maximale groeipercentages van de netto-uitgaven in het kader van de BTP waren in overeenstemming met die in het budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn. Deze zijn in overeenstemming met een minimale jaarlijkse structurele aanpassing van ten minste 0,5 % van het bbp als benchmark die vereist is in het kader van een BTP. De BTP-correctietermijn is 2028, waarna het plan voorziet in een tekort van 2,9 % van het bbp. In juli 2025 activeerde de Raad de nationale ontsnappingsclausule voor verhogingen van de defensie-uitgaven voor Polen, waardoor Polen kon afwijken van het correctietraject in het kader van de BTP en het netto-uitgaventraject van het budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn en deze kon overschrijden. Op 3 juni 2026 heeft de Commissie geconcludeerd dat de buitensporigtekortprocedure ten aanzien van Polen op basis van de beoordeling van doeltreffende maatregelen wordt opgeschort.

Verwacht wordt dat de netto-uitgaven in 2026 met 4,0 % zullen toenemen, onder de aanbevolen groei van 4,4 %. De cumulatieve afwijking van het aanbevolen maximum komt overeen met 1,0 % van het bbp. De verwachte afwijking valt echter binnen de flexibiliteit van de nationale ontsnappingsclausule op basis van de huidige prognoses voor defensie-uitgaven.

De overheidsschuldquote is gestegen van 54,8 % in 2024 tot 59,7 % in 2025, en zal naar verwachting stijgen tot 64,5 % in 2026 en tot 68,3 % in 2027. Dit wordt veroorzaakt door een hoog primair tekort, hogere rente-uitgaven en opwaartse stock-flow adjustments. De risico's voor de houdbaarheid van de schuld voor Polen lijken op middellange termijn groot, met een overheidsschuld die naar verwachting gestaag zal stijgen van ongeveer 60 % in 2025 tot ongeveer 107 % van het bbp in 2036. Het begrotingskader in Polen werd in 2024 onderworpen aan twee belangrijke hervormingen, die de Poolse begrotingsdiscipline en begrotingshoudbaarheid hebben versterkt door in de nationale uitgavenregel een mechanisme voor correctie vooraf in te voeren om te zorgen voor consistentie met de begrotingsvereisten van de EU en een alomtvattend mandaat voor toezicht op het begrotingsbeleid voor de begrotingsraad.

Polen voldoet niet aan het wisselkoerscriterium. De Poolse zloty neemt niet deel aan het wisselkoersmechanisme II. Sinds april 2000 hanteert Polen een stelsel gebaseerd op een vrij zwevende wisselkoers die interventies op de valutamarkt door de centrale bank mogelijk maakt, indien zij dit nodig acht, om de inflatiedoelstelling te halen. De zloty bleef gedurende 2024 relatief stabiel, met een

gemiddelde van ongeveer 4,31 PLN/EUR. Tussen januari en maart 2025 nam de waarde van de zloty iets toe, van 4,25 tot ongeveer 4,18 PLN/EUR. Dit werd gevolgd door een snelle depreciatie en vervolgens een periode van relatief kleine schommelingen rond een niveau van ongeveer 4,24 PLN/EUR. Tussen mei 2025 en het einde van het jaar bleef de wisselkoers dicht bij de 4,25 PLN/EUR. In mei 2026 bedroeg de koers van de zloty ten opzichte van de euro gemiddeld 4,25 PLN/EUR. De zloty was ongeveer 1 % sterker ten opzichte van de euro dan twee jaar eerder.

De verschillen in kortetermijnrente ten opzichte van de eurozone namen in de loop van 2024 en de eerste drie maanden van 2025 voortdurend toe, tot 341 basispunten in maart 2025. Gedurende deze periode bleef de kortetermijnrente in de eurozone dalen, in overeenstemming met de versoepeling van de beleidsrente van de ECB, terwijl de Poolse driemaandse rente stabiel bleef. Vanaf mei 2025 begon de NBP aan een versoepelingscyclus die leidde tot een aanzienlijke verkleining van het renteverskil tot 200 basispunten in december. Deze trend zette zich voort in 2026, waarbij het renteverskil in mei 162 basispunten bereikte.

Polen voldoet niet aan het criterium inzake de convergentie van de langetermijnrente. De gemiddelde langetermijnrente bedroeg in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 5,4 % en lag daarmee iets boven de referentiewaarde van 5,1 %. De langetermijnrente van Polen steeg aanvankelijk licht in 2024, met een piek van 5,7 % in juni 2024, in een context van restrictief monetair beleid en een hoog begrotingstekort. In die periode bleef het verschil in de langetermijnrente ten opzichte van de Duitse benchmarkobligatie relatief stabiel, alvorens te stijgen van 319 basispunten in juli 2024 tot een piek van 355 basispunten in december 2024. Sinds januari 2025 is de langetermijnrente geleidelijk gedaald, zij het met enkele schommelingen naarmate het monetaire beleid werd versoepeld, tot 5,7 % in mei 2026. Als gevolg daarvan nam het verschil in de langetermijnrente ten opzichte van de Duitse benchmarkobligatie in de loop van mei 2026 gestaag af tot ongeveer 269 basispunten.

De Commissie heeft ook **andere factoren** onderzocht, waaronder de ontwikkeling van de betalingsbalans, de integratie van markten en het institutionele kader. Het saldo op de externe rekening van Polen (d.w.z. de lopende en kapitaalrekening samen) verslechterde zowel in 2024 als in 2025, grotendeels als gevolg van een daling van de lopende rekening, aangezien de uitvoerprijzen sneller daalden dan de invoerprijzen. Het saldo op de externe rekening veranderde van een overschot in 2024 (0,6 % van het bbp) naar een neutrale positie in 2025. Door zowel handels- als investeringsbetrekkingen is de Poolse economie goed geïntegreerd in de economie van de eurozone. Bepaalde indicatoren met betrekking tot het institutionele kader laten zien dat Polen lager scoort dan het gemiddelde van de lidstaten van de eurozone. De financiële sector in Polen is kleiner en minder ontwikkeld dan die van de eurozone. De sector wordt gedomineerd door banken, die goed geïntegreerd zijn in het financiële stelsel van de eurozone doordat veel van de banken in buitenlandse handen zijn. De marktfinanciering is minder ontwikkeld dan in de eurozone, wat tot uiting komt in de zeer kleine markten voor aandelen en particuliere schuld. In het kader van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden concludeerde de Commissie in haar waarschuwingsmechanismeverslag voor 2026 dat Polen niet aan een diepgaande evaluatie behoefde te worden onderworpen.

Het herstel- en veerkrachtplan (RRP) van Polen omvat maatregelen om een reeks structurele uitdagingen aan te pakken, in synergie met andere EU-fondsen, waaronder fondsen in het kader van het cohesiebeleid, om het concurrentievermogen van het land te vergroten, duurzame groei te stimuleren en de territoriale en sociale ongelijkheden van het land te verkleinen. Polen ontvangt in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit voor de periode 2021-2026 54,7 miljard EUR aan subsidies en leningen. De uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan van Polen is aan de gang, met een totale uitbetaling van 34,15 miljard EUR (of 62,4 % van het totale bedrag) eind juni 2026. Belangrijke hervormingen in het herstel- en veerkrachtplan van Polen zijn onder meer die op het gebied van het koolstofvrij maken van de Poolse economie, het faciliteren van de ontwikkeling van netwerkinfrastructuur om universele toegang tot internet te waarborgen, en het hervormen van de gezondheidssector en arbeidsmarktinstellingen. Daarnaast ontvangt Polen voor de periode 2021-2027 80,6 miljard EUR in het kader van het cohesiebeleid. De financiering in het kader van het cohesiebeleid is met name bedoeld om het concurrentievermogen, de ecologische duurzaamheid, de vaardigheden en de sociale rechtvaardigheid van Polen verder te ondersteunen. Polen heeft weliswaar vorderingen gemaakt met de uitvoering van het cohesiebeleid, maar er blijven uitdagingen bestaan, en de regionale verschillen tussen de oostelijke regio's en de rest van het land blijven toenemen.

5. ROEMENIË

In het licht van haar beoordeling van de verenigbaarheid van de wetgeving en van de mate waarin aan de convergentiecriteria is voldaan, alsmede rekening houdend met aanvullende relevante factoren, is de Commissie van mening dat Roemenië niet voldoet aan de voorwaarden voor de invoering van de euro.

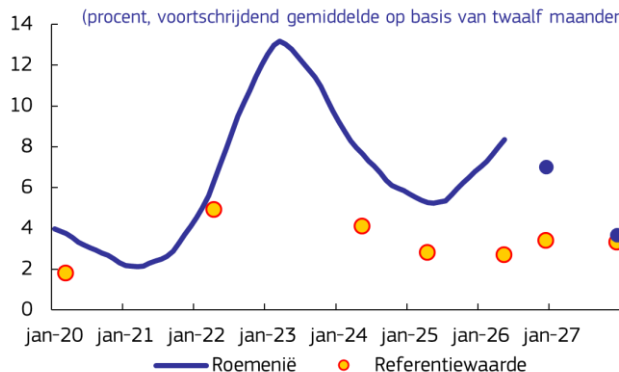
De wetgeving in Roemenië — met name wet nr. 312 betreffende de statuten van de Roemeense centrale bank van 28 juni 2004 (de BNR-wet) — is niet in alle opzichten verenigbaar met de verplichtingen uit hoofde van artikel 131 VWEU. De onverenigbaarheden betreffen de onafhankelijkheid van de centrale bank, het verbod op monetaire financiering en de integratie van de centrale bank in het Eurosysteem. Daarnaast bevat de BNR-wet onvolkomenheden met betrekking tot de onafhankelijkheid van de BNR en haar integratie in het Eurosysteem met betrekking tot de taken van het ESCB/de ECB als neergelegd in artikel 127, lid 2, VWEU en artikel 3 van de ESCB/ECB-statuten.

Roemenië voldoet niet aan het criterium inzake prijsstabiliteit. De gemiddelde inflatie in Roemenië bedroeg in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 8,4 % en lag daarmee ruim boven de referentiewaarde van 2,7 %. De inflatie zal naar verwachting in de tweede helft van 2026 afnemen, maar tegen eind 2026 ruim boven de referentiewaarde blijven. De inflatie zal naar verwachting in 2027 blijven afnemen, maar tot en met eind 2027 boven de referentiewaarde blijven.

De GICP-inflatie op jaarbasis in Roemenië steeg in 2025 tot 6,8 %, ten opzichte van 5,8 % in 2024. De desinflatie, die volgde op de energieprijsschok in 2022, is tot stilstand gekomen en vervolgens medio 2025 omgekeerd. De algemene GICP-inflatie op jaarbasis daalde van 7,3 % in januari 2024 tot 4,9 % in april 2025, steeg vervolgens gestaag en aanzienlijk tot 8,6 % in september en bleef op dat niveau in december 2025. De stijgende voedsel- en energieprijzen waren de belangrijkste oorzaken van de stijging van de algemene inflatie. De stijging van de inflatie in de tweede helft van 2025 was grotendeels het gevolg van de afschaffing van het prijsplafond voor elektriciteit voor huishoudens in juli 2025, in combinatie met verhogingen van het btw-tarief en de accijnzen. De prijzen van onbewerkte voedingsmiddelen stegen als gevolg van het effect van ongunstige weersomstandigheden op de landbouw, terwijl de inflatie in de dienstensector aanhoudend hoog bleef als gevolg van een sterke, maar matigende loongroei in 2025 na een loonbevriezing in de overheidssector. De stijging van de energieprijzen na het conflict in het Midden-Oosten zorgde ervoor dat de algemene inflatie in mei 2026 steeg tot 9,7 %, ten opzichte van 8,3 % in februari 2026. In 2024 en 2025 was de GICP-inflatie op jaarbasis hoger in Roemenië dan in de eurozone als geheel.

Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal de gemiddelde inflatie op jaarbasis licht stijgen tot 7,0 % in 2026 en vervolgens geleidelijk afnemen tot 3,7 % in 2027. De desinflatie tijdens de prognoseperiode zal naar verwachting worden ondersteund door een sterke matiging van de loongroei, terwijl een stijging van de energieprijzen deze zal vertragen. Het naar verhouding lage prijsniveau in Roemenië (ongeveer 61 % van het gemiddelde van de eurozone in 2024) geeft aan dat er ruimte is voor prijsconvergentie op lange termijn.

Grafiek 5a: **Roemenië — Inflatiecriterium**
(procent, voortschrijdend gemiddelde op basis van twaalf maanden)

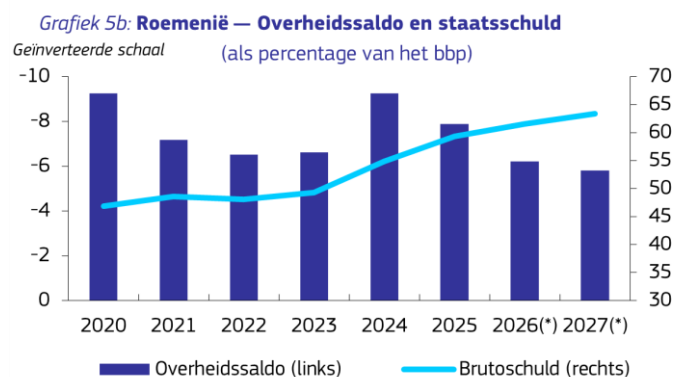
Opmerking: De stippen aan het rechteinde van de grafiek tonen de verwachte referentiewaarde en de gemiddelde inflatie op basis van twaalf maanden van Roemenië in december 2026 en 2027. De referentiewaarden voor 2020, 2022, 2024 en 2025 verwijzen naar de referentiewaarden die zijn berekend in de eerdere convergentieverslagen.

Bron: Eurostat, economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie.

Roemenië voldoet niet aan het criterium inzake de overheidsfinanciën. Ten aanzien van Roemenië geldt een Raadsbesluit betreffende het bestaan van een buitensporig tekort. Het overheidstekort nam af van 9,3 % van het bbp in 2024 tot 7,9 % in 2025, maar bleef ruim boven de referentiewaarde van het Verdrag van 3 % van het bbp. Deze verbetering was het gevolg van een sterkere belastinginning en twee belangrijke begrotingsconsolidatiepakketten in 2025, met een gecombineerde geraamde inkomstenverhogende en uitgavenverlagende opbrengst van ongeveer 3,7 procentpunt van het bbp. In de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie wordt verwacht dat het overheidstekort in 2026 zal dalen tot 6,2 % van het bbp, als gevolg van het effect van de begrotingsaanpassingspakketten van 2025 voor het hele jaar en extra inkomsten in 2026, door hogere btw en accijnzen, een hogere dividendbelasting, wijzigingen in de onroerendgoedbelasting en de verbreding van de basis voor gezondheidsbijdragen, naast strengere controles van de lopende uitgaven. In 2027 zal het overheidstekort naar verwachting 5,8 % bedragen.

Op 20 juni 2025 heeft de Raad op grond van artikel 126, lid 8, VWEU een besluit aangenomen waarin werd vastgesteld dat Roemenië geen doeltreffende maatregelen had genomen om zijn buitensporige tekort te corrigeren. Op 8 juli 2025 heeft de Raad vervolgens het begrotingsaanpassingstraject in het kader van de BTP van Roemenië herzien, op grond waarvan Roemenië de nominale netto-uitgavengroei onder de 2,8 % in 2025, 2,6 % in 2026, 4,6 % in 2027, 4,4 % in 2028, 4,2 % in 2029 en 4,0 % in 2030 moet houden. Deze maximale netto-uitgavengroeipercentages komen overeen met een jaarlijkse aanpassing van ongeveer 2 procentpunt per jaar in 2025 en 2026 en ongeveer 1 procentpunt daarna, boven de minimale jaarlijkse structurele aanpassing van ten minste 0,5 % van het bbp als benchmark die vereist is in het kader van een BTP. De BTP-correctietermijn loopt af in 2030; op dat moment voorziet de herziene aanbeveling van juli 2025 op grond van artikel 126, lid 7, VWEU in een tekort van 2,8 % van het bbp. De herziene aanbeveling van juli 2025 verving het oorspronkelijke netto-uitgaventraject van het budgettaire structureel plan voor de middellange termijn van Roemenië als operationele benchmark voor BTP-monitoring, terwijl de hervormingen en investeringen die ten grondslag liggen aan de verlengde aanpassingsperiode van het plan van kracht blijven en nog steeds door de Commissie worden gemonitord. Op 3 juni 2026 concludeerde de Commissie dat Roemenië doeltreffende maatregelen had genomen naar aanleiding van de aanbeveling van de Raad en werd de buitensporigtekortprocedure derhalve opgeschort. Verwacht wordt dat de netto-uitgaven in 2026 met 1,8 % zullen stijgen, wat onder het door de Raad aanbevolen plafond van 2,6 % voor 2026 ligt, en dat de cumulatieve groei van de netto-uitgaven tegen 2026 binnen het aanbevolen cumulatieve plafond van 5,5 % zal blijven.

De overheidsschuldquote is gestegen van 54,8 % van het bbp in 2024 tot 59,3 % in 2025, en zal naar verwachting verder stijgen tot 61,6 % in 2026 en tot 63,4 % in 2027, als gevolg van een hoog primair tekort en stijgende rentebetalingen. De risico's voor de houdbaarheid van de schuld van Roemenië lijken op middellange termijn groot, met een overheidsschuld die naar verwachting snel zal oplopen tot ongeveer 90 % van het bbp in 2036. Wat het begrotingskader van Roemenië betreft, blijven er ernstige tekortkomingen bestaan met betrekking tot de aanwerving voor de begrotingsraad en het beheer van overheidsinvesteringen.

Bron: Eurostat, economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie.

Roemenië voldoet niet aan het wisselkoerscriterium. De Roemeense leu neemt niet deel aan het wisselkoersmechanisme II. Roemenië hanteert een stelsel gebaseerd op een kruipende spilkoers, zodat

interventies op de valutamarkt door de centrale bank mogelijk zijn. De BNR gebruikt wisselkoersstabiliteit als een belangrijk mechanisme om te zorgen voor financiële stabiliteit en om de inflatieverwachtingen te verankeren. De leu was in 2024 relatief stabiel ten opzichte van de euro en daalde in 2025 in waarde. In mei 2025 leidde de kapitaaluitstroomdruk in de context van de toegenomen politieke onzekerheid tot een periode van sterke waardevermindering, met verliezen ten opzichte van de euro van 2 % ten opzichte van de voorgaande maand. Dit werd gevolgd door een periode van matige volatiliteit in de tweede helft van het jaar. In mei 2026 was de leu ongeveer 5 % zwakker ten opzichte van de euro dan twee jaar eerder. Het verschil in kortetermijnrente ten opzichte van de eurozone is tussen augustus 2024 en juni 2025 substantieel gegroeid (met ongeveer 300 basispunten) als gevolg van de pauzering van de belangrijkste beleidsrente door de BNR vanaf medio 2024 en de versoepelingscyclus van het monetaire beleid in de eurozone. Het renteverskil nam verder toe tegen de achtergrond van de druk op de Roemeense geldmarkt in het late voorjaar, met een piek van ongeveer 515 basispunten in juni 2025. Vervolgens nam het in de tweede helft van 2025 en begin 2026 gestaag af, als gevolg van verbeterde liquiditeitsverhoudingen op de Roemeense geldmarkt. In mei 2026 bedroeg het renteverskil 362 basispunten.

Roemenië voldoet niet aan het criterium inzake de convergentie van de langetermijnrente. De gemiddelde langetermijnrente bedroeg in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 6,7 % en lag daarmee ruim boven de referentiewaarde van 5,1 %. De langetermijnrente van Roemenië is in de loop van 2024 geleidelijk gestegen tot 7,1 % in januari 2025. Na in de eerste paar maanden van 2025 licht te zijn gedaald, begon de langetermijnrente in april opnieuw te stijgen, aangewakkerd door een toegenomen afkeer van marktrisico's tegen de achtergrond van een toenemend begrotingstekort en de bezorgdheid van beleggers over de vooruitzichten voor begrotingsconsolidatie. De langetermijnrente daalde vervolgens gestaag in de tweede helft van 2025, na de vaststelling van begrotingsconsolidatiemaatregelen door de regering. In de eerste vijf maanden van 2026 was de langetermijnrente in Roemenië grotendeels stabiel en in mei 2026 bedroeg deze 6,2 %. Het verschil in de langetermijnrente ten opzichte van de Duitse benchmarkobligatie bedroeg in mei 2026 312 basispunten, een daling in vergelijking met de piek van 485 basispunten in juni 2025.

De Commissie heeft ook **andere factoren** onderzocht, waaronder de ontwikkeling van de betalingsbalans, de integratie van markten en het institutionele kader. Het saldo op de externe rekening van Roemenië (d.w.z. de lopende en kapitaalrekening samen) verbeterde licht van -6,7 % van het bbp in 2024 tot -6,0 % in 2025, voornamelijk als gevolg van een toename van het overschot op de kapitaalrekening dankzij een betere absorptie van EU-middelen. Het tekort op de lopende rekening van Roemenië bleef aanzienlijk, met 7,9 % van het bbp in 2025, ondanks een marginale daling in de tweede helft van het jaar als gevolg van begrotingsconsolidatie en een zwakkere binnenlandse vraag. Door handels- en investeringsbetrekkingen is de Roemeense economie goed geïntegreerd in de economie van de eurozone. Bepaalde indicatoren betreffende het institutionele kader wijzen erop dat Roemenië in dit opzicht slechter presteert dan veel lidstaten van de eurozone. Roemenië staat voor uitdagingen op gebieden als corruptiebestrijding. De financiële sector in Roemenië is kleiner en minder ontwikkeld dan die van de eurozone. De Roemeense banksector is goed geïntegreerd in het financiële stelsel van de eurozone, voornamelijk doordat een groot deel van het bankstelsel in buitenlandse handen is. De marktfinanciering is echter minder ontwikkeld dan in de eurozone, wat tot uiting komt in de zeer kleine markten voor aandelen en particuliere schuld. In het kader van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden concludeerde de Commissie in haar waarschuwingsmechanismeverslag voor 2026 dat Roemenië aan een diepgaande evaluatie moest worden onderworpen. In de diepgaande evaluatie werd geconcludeerd dat Roemenië nog steeds wordt geconfronteerd met kwetsbaarheden in verband met grote begrotings- en externe tekorten, ondanks verbeteringen sinds de tweede helft van 2025. Tegelijkertijd is de loon- en kostendruk afgenomen, met een potentieel positief effect op het kostenconcurrentievermogen. Het hoge overheidstekort van Roemenië is een belangrijke aanjager geweest van de grote externe tekorten en de financieringsbehoeften. Het in 2025 gestarte proces van begrotingsconsolidatie helpt de kwetsbaarheden van Roemenië te verminderen en zal naar verwachting worden voortgezet. Rekening houdend met deze beoordeling in de diepgaande evaluatie is de Commissie in haar mededeling over het voorjaarspakket van het Europees Semester 2026 van mening dat Roemenië nog steeds met buitensporige macro-economische onevenwichtigheden wordt geconfronteerd.

Het herstel- en veerkrachtplan (RRP) van Roemenië omvat maatregelen om een reeks structurele uitdagingen aan te pakken, in synergie met andere EU-fondsen, waaronder fondsen in het kader van het cohesiebeleid, om het concurrentievermogen van het land te vergroten, duurzame groei te stimuleren en de territoriale en sociale ongelijkheden van het land te verkleinen. Na de herziening van het herstel- en veerkrachtplan in 2025 bedragen de middelen van de herstel- en veerkrachtfaciliteit van Roemenië ongeveer 21,4 miljard EUR voor de periode 2021-2026, waaronder 13,5 miljard EUR aan subsidies en 7,8 miljard EUR aan leningen. In het herziene plan werd de leningcomponent aanzienlijk verlaagd van 14,9 tot 7,8 miljard EUR als gevolg van vertragingen bij de uitvoering en de afbouw van maatregelen die niet langer volledig haalbaar werden geacht. Roemenië had eind 2025 vier betalingsverzoeken ingediend. Tegen juni 2026 bedroegen de totale uitbetalingen ongeveer 60 % van het totale budget. De belangrijkste hervormingen in het herstel- en veerkrachtplan van Roemenië hebben betrekking op pensioenen, de decarbonisatie/het uitfasen van de productie van steenkool en bruinkool, staatsbedrijven, de belastingdienst en belastinghervormingen, en sociale en gezondheidszorg. Daarnaast ontvangt Roemenië voor de periode 2021-2027 33,7 miljard EUR in het kader van het cohesiebeleid. De financiering in het kader van het cohesiebeleid is bedoeld om het concurrentievermogen en de opwaartse sociale convergentie van Roemenië verder te ondersteunen, onder meer door middel van investeringen in onderzoek, innovatie en het concurrentievermogen van kmo's, de groene en rechtvaardige transitie, de modernisering van openbare diensten voor arbeidsvoorziening, de ontwikkeling van vaardigheden en betere kwaliteit en inclusiviteit van onderwijs en opleiding, alsook in armoedebestrijding. Roemenië heeft weliswaar vorderingen gemaakt met de uitvoering van het cohesiebeleid, maar er zijn nog steeds uitdagingen, met aanzienlijke territoriale verschillen wat betreft investeringen en werkgelegenheid tussen de hoofdstedelijke regio en de overige regio's en tussen stedelijke en niet-stedelijke gebieden.

6. ZWEDEN

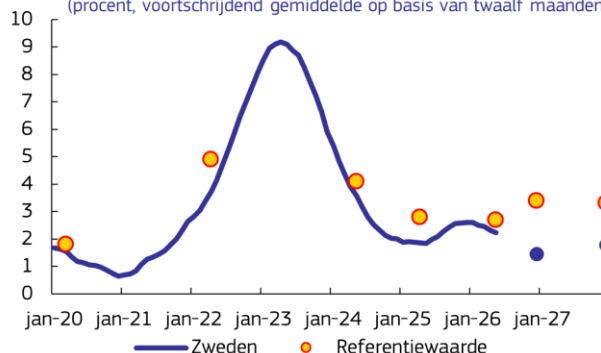
In het licht van haar beoordeling van de verenigbaarheid van de wetgeving en van de mate waarin aan de convergentiecriteria is voldaan, alsmede rekening houdend met aanvullende relevante factoren, is de Commissie van mening dat Zweden niet voldoet aan de voorwaarden voor de invoering van de euro.

De wetgeving in Zweden — met name de nieuwe Riksbank-wet — **is niet in alle opzichten verenigbaar** met de verplichtingen uit hoofde van artikel 131 VWEU. Er is nog steeds sprake van onverenigbaarheden en onvolkomenheden met betrekking tot de onafhankelijkheid van de centrale bank, het verbod op monetaire financiering en de integratie van de centrale bank in het Eurosysteem, wat betreft de doelstellingen van de Riksbank en de taken van het ESCB/de ECB als neergelegd in artikel 127, leden 1 en 2, VWEU en de artikelen 2 en 3 van de ESCB/ECB-statuten.

Zweden voldoet aan het criterium inzake prijsstabiliteit. De gemiddelde GICP-inflatie in Zweden bedroeg in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 2,2 % en lag daarmee onder de referentiewaarde van 2,7 %. De inflatie zal naar verwachting tegen eind 2026 afnemen, alvorens in 2027 licht toe te nemen, maar zal in beide jaren onder de referentiewaarde blijven.

Grafiek 6a: Zweden — Inflatiecriterium

(procent, voortschrijdend gemiddelde op basis van twaalf maanden)

Opmerking: De stippen aan het rechteinde van de grafiek tonen de verwachte referentiewaarde en de gemiddelde inflatie op basis van twaalf maanden van Zweden in december 2026 en december 2027. De referentiewaarden voor 2020, 2022, 2024 en 2025 verwijzen naar de referentiewaarden die zijn berekend in de eerdere convergentieverslagen.

Bron: Eurostat, economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie.

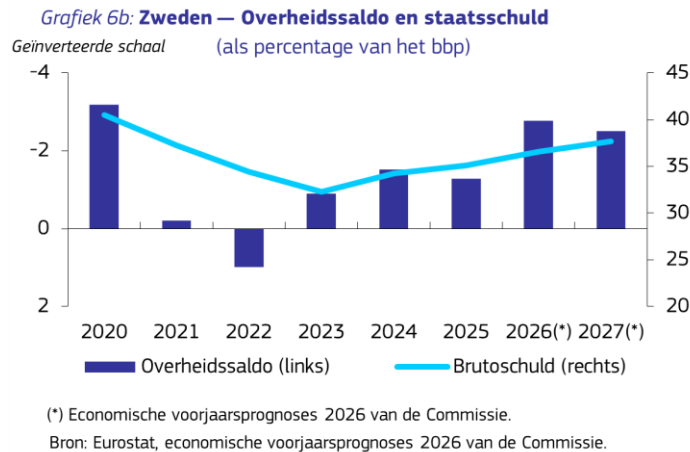
De Zweedse GICP-inflatie op jaarbasis bedroeg gemiddeld 2,0 % in 2024 en steeg tot 2,6 % in 2025. Deze inflatiecijfers kwamen in grote lijnen overeen met die voor het eurogebied. Lagere energieprijzen, basiseffecten en gematigde loongroei als gevolg van gematigde meerjarige loonovereenkomsten droegen in beide jaren bij tot de desinflatie. Een sterke vertraging van de voedselprijzen in 2024 en een duidelijk minder snelle stijging van de prijzen voor industriële goederen met uitzondering van energie in beide jaren droegen ook bij tot een lagere algemene inflatie, terwijl de inflatie in de dienstensector hoog bleef, maar daalde van 4,9 % in 2024 tot 3,8 % in 2025. In 2025 waren de iets hogere voedsel- en energieprijzen verantwoordelijk voor de opleving van de algemene inflatie. Het vertraagde effect van de sterkere effectieve wisselkoers van de kroon in 2024 hielp de prijsstijgingen voor ingevoerde goederen en diensten temperen. De GICP-inflatie vertraagde in de eerste maanden van 2026, aangezien de effecten van het conflict in het Midden-Oosten vanaf april werden gecompenseerd door aanzienlijke verlagingen van de indirecte belastingen op voedingsmiddelen en brandstoffen, in combinatie met een zwakke onderliggende inflatie.

Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal de gemiddelde inflatie op jaarbasis dalen tot 1,5 % in 2026, alvorens licht te stijgen tot 1,8 % in 2027. De inflatieontwikkelingen in 2026 weerspiegelen het effect van hogere invoerprijzen, met name voor olieproducten, deels gecompenseerd door btw- en accijnsverlagingen, gematigde loonstijgingen en het vertraagde effect van de sterkere kroon, waarbij speciale factoren in 2027 zullen vervagen. Het prijspeil in Zweden is relatief hoog (ongeveer 110 % van het gemiddelde van de eurozone in 2024).

Zweden voldoet aan het criterium inzake de overheidsfinanciën. Ten aanzien van Zweden geldt geen Raadsbesluit betreffende het bestaan van een buitensporig tekort. Het overheidstekort werd iets kleiner, van 1,5 % van het bbp in 2024 tot 1,3 % in 2025, waarin de trage economische groei tot uiting komt. Volgens de economische voorjaarsprognoses 2026 van de Commissie zal het overheidstekort in 2026 naar verwachting 2,8 % van het bbp bedragen als gevolg van de verzwakking van de totale inkomsten. In 2027 zal het overheidstekort naar verwachting 2,5 % bedragen.

Op 21 januari 2025 heeft de Raad een aanbeveling aangenomen waarin het nationale budgettaire-structureel plan voor de middellange termijn van Zweden wordt bekrachtigd. Het plan bestrijkt de periode 2025-2028 en bevat een bovengrens voor de groei van de netto-uitgaven over de vier jaar, met maximale groeipercentages van de netto-uitgaven van 4,0 % in 2025, 4,4 % in 2026, 4,4 % in 2027 en 4,6 % in 2028. Op 3 juni 2026 concludeerde de Commissie dat de netto-uitgaven in 2026 naar verwachting met 6,5 % zullen toenemen, boven de aanbevolen groei van 4,4 %. De afwijking boven het aanbevolen maximum komt overeen met een jaarlijkse afwijking van 1,0 % van het bbp. Wanneer 2024, 2025 en 2026 echter samen worden beschouwd, zal het cumulatieve groeipercentage van de netto-uitgaven naar verwachting boven het aanbevolen maximale groeipercentage uitkomen. Verwacht wordt dat de netto-uitgaven in 2026 met 6,5 % zullen stijgen, wat boven het door de Raad aanbevolen plafond van 4,4 % voor 2026 ligt, en dat de cumulatieve groei van de netto-uitgaven tegen 2026 binnen het aanbevolen cumulatieve plafond van 15,5 % zal blijven.

De overheidsschuldquote is gestegen van 34,1 % in 2024 tot 35,1 % in 2025, en zal naar verwachting verder stijgen tot 36,5 % van het bbp in 2026 en vervolgens tot 37,7 % van het bbp in 2027, als gevolg van een hoger primair tekort. De risico's voor de houdbaarheid van de schuld van Zweden lijken op middellange termijn gering, ondanks dat de overheidsschuld naar verwachting zal toenemen tot ongeveer 44 % van het bbp tegen 2036. Zweden heeft een robuust begrotingskader met duidelijke regels en een nadruk op de middellange termijn, waardoor het schuldanker op 35 % van het bbp wordt gehandhaafd.

Zweden voldoet niet aan het wisselkoerscriterium. De Zweedse kroon neemt niet deel aan het wisselkoersmechanisme II. Zweden hanteert een stelsel gebaseerd op een vrij zwevende wisselkoers, zodat interventies op de valutamarkt door de centrale bank mogelijk zijn. Na een lange periode van depreciatie ten opzichte van de euro, van 8,3 SEK/EUR in augustus 2012 tot 11,8 SEK/EUR in september 2023, herstelde de kroon zich enigszins in 2024 en 2025, tot 10,6 SEK/EUR in februari 2026, alvorens opnieuw licht te verzwakken. Het renteverschil tussen het driemaands STIBOR-rentetarief en het driemaands Euribor-rentetarief was de afgelopen paar jaar volatiel. Na een korte maar sterke stijging in 2022 daalde het vervolgens en werd het negatief in de tweede helft van 2024. Sindsdien schommelde het tussen de -20 en 20 basispunten, dat wil zeggen aanzienlijk onder het niveau van de jaren vóór 2022 (ongeveer 50 basispunten). In mei 2026 bedroeg het renteverschil ongeveer -21 basispunten en was de wisselkoers 10,9 SEK/EUR, 7 % sterker dan twee jaar eerder.

Zweden voldoet aan het criterium inzake de convergentie van de langetermijnrente. De gemiddelde langetermijnrente bedroeg in Zweden in de periode van twaalf maanden tot en met mei 2026 2,6 % en lag daarmee ruim onder de referentiewaarde van 5,1 %. Na in 2022 en 2023 aanzienlijk te zijn gestegen, daalde de langetermijnrente van Zweden in 2024 alvorens in 2025 terug te keren naar het niveau van 2023. Sinds begin 2024 schommelt de langetermijnrente tussen de 2,2 en de 2,8 %. Het renteverschil in de rente ten opzichte van de Duitse benchmarkobligatie bleef relatief klein, met enige volatiliteit in 2024 en 2025. Over het algemeen is het renteverschil de afgelopen jaren afgenomen en in 2024 licht negatief geworden, met -34 basispunten in juli 2024. Vervolgens steeg het tot januari 2026 licht, waarna het geleidelijk afnam tot -31 basispunten in mei 2026.

De Commissie heeft ook **andere factoren** onderzocht, waaronder de ontwikkeling van de betalingsbalans, de integratie van markten en het institutionele kader. Het saldo op de externe rekening van Zweden (d.w.z. de lopende en kapitaalrekening samen) bleef een overschot vertonen van 7,0 % van het bbp in 2024 en van 6,2 % in 2025. Door handels- en investeringsbetrekkingen is de Zweedse economie goed geïntegreerd in de economie van de eurozone. Bepaalde indicatoren betreffende het institutionele kader wijzen erop dat Zweden in dit opzicht beter presteert dan de meeste lidstaten van de eurozone. De financiële sector in Zweden is sterk ontwikkeld en goed geïntegreerd in het financiële stelsel van de eurozone. Het bankwezen domineert de financiële sector, maar de verzekerings- en pensioenfondsen vormen hier ook een groot deel van. Bovendien heeft Zweden een van de meest geavanceerde krediet- en aandelenmarkten in de EU en behoort de marktfinanciering tot de hoogste in

de EU. In het kader van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden concludeerde de Commissie in haar waarschuwingsmechanismeverslag voor 2026 dat Zweden aan een diepgaande evaluatie moest worden onderworpen. In het kader van de diepgaande evaluatie werd geconcludeerd dat Zweden wordt geconfronteerd met kwetsbaarheden die te maken hebben met de vastgoedmarkt en hoge particuliere schulden. Hoewel de huizenprijzen enigszins zijn gedaald ten opzichte van het niveau van 2022 en 2023, blijft de schuldenlast van huishoudens hoog en zal deze naar verwachting verder toenemen. De financiële sector is weliswaar sterk blootgesteld aan vastgoed, maar is winstgevend en beschikt over aanzienlijke kapitaalbuffers tegen ongunstige ontwikkelingen. Het woningaanbod blijft onder druk staan en er hebben weinig hervormingen op de huurmarkt plaatsgevonden, wat heeft geleid tot lange wachtlijsten en een laag leegstandspercentage in vergelijking met andere EU-landen. Rekening houdend met deze beoordeling in de diepgaande evaluatie is de Commissie in haar mededeling over het voorjaarspakket van het Europees Semester 2026 van mening dat Zweden niet langer met macro-economische onevenwichtigheden wordt geconfronteerd.

Het herstel- en veerkrachtplan (RRP) van Zweden omvat maatregelen om een reeks structurele uitdagingen aan te pakken, in synergie met andere EU-fondsen, waaronder fondsen in het kader van het cohesiebeleid, om de territoriale en sociale ongelijkheden van het land te verkleinen. Zweden ontvangt in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit voor de periode 2021-2026 3,4 miljard EUR. Zweden heeft in januari 2026 zijn tweede betalingsverzoek ingediend. Belangrijke investeringen en hervormingen in het herstel- en veerkrachtplan van Zweden omvatten die op het gebied van de financiering van broeikasgasemissiebesparende technologieën en infrastructuur, isolatie van woningen, opleiding voor ouderenzorg en de uitrol van breedband in dunbevolkte gebieden. In juli 2025 vond een eerste terugbetaling in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit plaats, waarbij de resterende betalingen voor 2026 werden beoordeeld. Daarnaast ontvangt Zweden voor de periode 2021-2027 2,4 miljard EUR in het kader van het cohesiebeleid. De financiering in het kader van het cohesiebeleid is met name bedoeld om de voorwaarden voor onderzoek en innovatie verder te verbeteren, kansen te creëren voor ondernemerschap en industriële transformatie, en digitalisering, internationalisering en concurrentievermogen te ondersteunen. Zweden heeft weliswaar vorderingen gemaakt met de uitvoering van het cohesiebeleid, maar er blijven uitdagingen bestaan, met aanhoudende ongelijkheden tussen de hoofdstedelijke regio en de rest van het land.